Zpravodaj

Číslo 10/2010

MĚSTSKÝ ÚSTAV SOCIÁLNÍCH SLUŽEB MĚSTA PLZNĚ

Ředitel MÚSS Plzeň ve spolupráci se ZO OSZSP MÚSS Plzeň pořádá

3. ROČNÍK BOWLINGOVÉHO TURNAJE DVOJIC A ČTVEŘIC O PUTOVNÍ POHÁR ŘEDITELE MÚSS PLZEŇ

který se koná dne 23.11.2010 od 16.00 hodin v zařízení Bowling Třemošná, Školní 1093, 330 11 Třemošná

Podrobné informace na straně 2

3. ROČNÍK BOWLINGOVÉHO TURNAJE O PUTOVNÍ POHÁR ŘEDITELE MÚSS PLZEŇ

Turnaje se mohou zúčastnit pouze zaměstnanci MÚSS Plzeň reprezentující následující útvary MÚSS Plzeň, kam přísluší výkonem své pracovní činnosti:

A. Ředitelství
B. Doprava a služby
C. Domov se zvláštním režimem „Sněženka“
D. Domov se zvláštním režimem „Čtyřlístek“
E. Domov se zvláštním režimem „Petrklíč“
+ Domov pro seniory „Kopretina“
F. Domov pro seniory „Sedmikráska“
G. Pečovatelská služba
H. NZZ Domácí péče
I. Domov pro osoby se zdravotním postižením „Nováček“
a Denní stacionář „Jitřenka“
J. Základní organizace OSZSP MÚSS Plzeň

1. Každý útvar je reprezentován družstvem, které tvoří čtveřice zaměstnanců příslušného útvaru se dvěma náhradníky (náhradníci nejsou podmínkou účasti v turnaji).
2. Během turnaje je družstvo rozděleno na dvě dvojice, které se během pěti soutěžních kol utkají s podle rozpisu turnaje určenými soupeři.
3. Rozpisem soutěže je zajištěno, že žádná dvojice nemá během turnaje výhodu stejné dráhy.
4. Každá dvojice má v rámci jednoho kola k dispozici 10 „dvojhodů“ (pokud dosažením „strike“ nezíská výhodu hodu navíc) V rámci dvojice uskutečňuje jeden ze dvojice liché dvojhody a druhý ze dvojice sudé dvojhody (pravidelně se střídají).
5. Dvojice z různých družstev určené v rozpisu příslušného kola turnaje na příslušnou dráhu se v hodech pravidelně střídají.
6. Hody lze realizovat hráčem libovolně zvolenou koulí připravenou v zásobnících koulí bowling centra.
7. Hraje se podle obecných pravidel Bowlingu. V případě rozporu ve výkladu pravidel si pořadatel vyhrazuje právo konečného rozhodnutí.
8. Výsledky každého kola jsou zaznamenány do Turnajové karty dvojice.
9. Po ukončení posledního (pátého) kola jsou dosažené výsledky dvojice sečteny a vítězem je dvojice s nejvyšším počtem dosažených bodů (soutěž dvojic).
10. V rámci družstva jsou sečteny dosažené výsledky obou dvojic reprezentujících družstvo a obdobně jako v soutěži dvojic vítězí družstvo (čtveřice) s nejvyšším počtem dosažených bodů (soutěž čtveřic - „útvarů MÚSS Plzeň“).
11. Nejlepší čtveřice (útvar MÚSS Plzeň) obdrží putovní pohár ředitele MÚSS Plzeň.

Přihlášky s uvedením útvaru MÚSS Plzeň, příjmením a jménem dvojic resp. čtveřic soutěžících (náhradníků) odevzdejte do 15.11.20010 do 12.00 hod. asistentce ředitele MÚSS Plzeň.

Po skončení turnaje (cca 18.30 hod.) je pro kteréhokoli ze zaměstnanců MÚSS Plzeň přihlížejících turnaji a povzbuzujících své mužstvo do 23.00 hod. volně k dispozici jedna z deseti bowlingových drah.

DOPOLEDNE SPOLEČENSKÝCH HER

Dopolednem společenských her jsme nazvali čas, který jsme vyplnili hrou Člověče, nezlob se, dámou či skládáním pexesa nebo vybarvováním různých obrazců.

Nebylo důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Všichni jsme se dobře pobavili.

Eva Dobrá
vedoucí útvaru DZR „Sněženka“
Klatovská 145

HEZKY PROŽITÝ DEN UŽIVATELŮ DOMOVA PRO SENIORY „KOPRETINA“

Hezký sobotní den 25.10.2010 prožívali uživatelé Domova pro seniory Kopretina v Západní ulici. Majitelka labradorky Kelliny paní Lenka Soukupová přišla udělat radost našim uživatelům a opravdu se jí to povedlo. Posuďte sami z nafocených obrázků.

Na první fotografii je pan Jiří Schneider. Je to pán, který nevidí, neslyší a je odkázán v plné míře na péči ošetřujícího personálu.

Na druhé fotografii je zachycen pan Jan Mikeš. I on hůře vidí na obě oči, vnímá pouze stíny.

Na poslední fotografii je paní Františka Kotková, od které psí slečna dostává sušenku a vypadá to, jakoby se labradorka spokojeně smála.

Iva Koubová, vedoucí útvaru DS „Kopretina“, Západní 7

■ MŮJ PŘÍBĚH

V devíti letech jsem musela podstoupit operaci krčních mandlí na ORL a od té doby jsem věděla, že chci být zdravotní sestra. Jako dítěti mě učarovala jejich bílá zástěra a čepec.

V tomto věku jsem samozřejmě nemohla chápat co tato práce obnáší, a že to není zaměstnání, ale poslání. S touto myšlenkou jsem se svěřila svému dědovi, který byl celý život dost vážně nemocný a často hospitalizovaný v nemocnici. Můj děda se vyděsil a začal mi tento můj nápad vehementně rozmlouvat se slovy „To nevíš, že budeš celý život pacientům utírat pr....!!!“ Bylo mi vše jedno, byla jsem rozhodnutá. Budu zdravotní sestra.

Po skončení zdravotní školy jsem konečně začala vykonávat vytouženou práci na chirurgickém oddělení FN v Plzni. Práce na tomto oddělení byla úžasná, vidíte přicházet pacienty nemocné a odchází ve většině případech uzdraveni domů. Po mateřské dovolené jsem nastoupila do tehdejší městské nemocnice (dnešní Privamed) a to do LDN. Tato práce byla naprosto odlišná. Vidíte utrpení starých nemocných lidí a uvědomíte si, že je to v 99% jejich poslední cesta. V té době (za totality) nebyly skoro žádné pomůcky, pracovalo se bez rukavic a o inkontinentních pomůckách se nám mohlo jen zdát. Často jsem si vzpomněla na slova mého dědy.

V těchto letech (za totality) jsem potkala kamarádku, která pracovala v Domově důchodců Kotíkovská. Při jedné sobotní službě mě pozvala do domova na tzv. kukačku. Byla jsem zvědavá, protože mezi veřejností se o domově nehovořilo zrovna v superlativech a nazýval se „SEJRÁK“, „CHUDOBINEC“ a jinými hanlivými názvy. To, co jsem viděla předčilo moje očekávání. Neutěšené podmínky, smutné oči seniorů, odevzdané pohledy čekajících na smrt. V té chvíli jsem si i myslela, že smrt by byla pro ně vysvobozením. Po této návštěvě mě ovládla hluboká skepse a byla jsem skálopevně přesvědčena, že v takovém zařízení nikdy pracovat nebudu.

Uplynulo několik let, psal se rok 1997 a já jsem hledala zaměstnání a nemohla jsem žádné sehnat. Shodou okolností nebo náhod jsem ve městě potkala známou, která pracovala v Domově důchodců Kotíkovská. Šly jsme na kávu a slovo dalo slovo. V domově sháněli zdravotní sestru. Byla jsem vyděšená, ale práci jsem potřebovala. Vše klaplo a já 1.12.1997 nastoupila jako zdravotní sestra do Domova důchodců. Měla jsem strach a před sebou stále ten hrůzný obraz, co jsem kdysi viděla. Musím uznat, že se poměry v domově zlepšily. Již byly první vlaštovky aktivit pro seniory, ale vybavení pokojů, sesteren, no prostě celého domova bylo stále neutěšené a smutné. Také mě vždy hodně nadzdvihlo, když se mi někdo zeptal, kde pracuji a já řekla, že v Domově důchodců. Ty pohrdavé pohledy a úšklebky mě urážely. Dnes vím, že tak se projeví jen člověk duchem chudým.

S příchodem nového vedení nastala změna a věci se daly do pohybu. Domov se začal modernizovat, vybavil se novým nábytkem, počítači, nakoupila se spousta pomůcek. Otevřela se ergoterapeutická dílna pro uživatele a největší „bomba“ je naše Brixi, canisterapeutický pes. Pořádají se kulturní akce, koncerty, přednášky a výlety pro uživatele. Myslím, že se nám daří uživatele integrovat zpět do společnosti. Rovněž personál je motivován a vzděláván v oblasti sociálních služeb. Dnes mohu říci, že jsem ráda za tu náhodu, která mě do Domova přivedla. Mám svou práci ráda a kolektiv, se kterým spolupracuji je úžasný. Radíme se, domlouváme, prostě pracujeme v týmu, a to vše za podpory vedení. Taková práce mě naplňuje a baví.

Ještě vám musím sdělit kratičký příběh. Minulý měsíc nám vraceli uživatele z hospitalizace z Městské nemocnice Privamed. Přivezla ho moje bývalá spolupracovnice. Byla velmi udivená a její slova: „Jsem jak Alenka v říši divů, máte to tu nádherné, úžasné. To už není ten „SEJRÁK“, sem bych šla hned pracovat“. Tato slova mě zahřála u srdce a byla jsem pyšná na nás všechny, protože to je výsledek práce celého kolektivu.

Končím svůj příběh a doufám, že bude mít další kapitoly.

Ivana Kodlová
vedoucí útvaru DS 2 „Sedmikráska“, Kotíkovská 15

Loučení s létem aneb táborák v Domově „Sedmikráska“ a „Čtyřlístek“

Podzimní rovnodennost a tím i začátek podzimního období je oficiálně datována na 23. září, proto jsme se rozhodli u nás v Domově pro seniory Sedmikráska a v Domově se zvláštním režimem Čtyřlístek, rozloučit se s létem, jak se patří. A nebyli jsme sami. S létem se přišly loučit i děti z mateřské školy.

Společně jsme upekli špekáčky a občerstvili se, při plápolajícím ohni jsme si s harmonikou zazpívali oblíbené písně a příjemně se pobavili. Celé odpoledne se perfektně vydařilo také díky krásnému slunečnému počasí a při dětském poskakování a pouštění pestrých draků nám všem bylo hned veseleji.

Romana Kadaňová DiS.
vedoucí útvaru Terapeutické služby
DS „Sedmikráska“ a DZR „Čtyřlístek“, Kotíkovská 15

Jeden den ze života sociální pracovnice

Jsem sociální pracovnice. Pomáhám lidem, práce mě naplňuje a jsem užitečná. Dnes je pátek 15. října a vyplácím uživatelům kapesné. Dnešek je zajímavější o komunální voby. Volební lístky už mám rozdané, uživatelům jsem vysvětlila vše k tomu potřebné. Kapesné mám nasáčkované, připravené, léky odečtené, vše by mělo jít hladce.

Zapínám počítač. Počítač naběhne, ale to je bohužel všechno. Po poslední aktualizaci se mnou prostě nemluví! To nám to hezky začíná, pomyslím si. Nekompromisně vyhazuji kolegyni od jejího notebooku. Nemám dobrou náladu, a tak kolegyně raději neprotestuje, bere výplatní sáčky a s další kolegyní jdou raději vyplácet. Mezitím co dvě kolegyně vyplácí na oddělení kapesné, já s další kolegyní začínáme ukládat kapesné uživatelům, kteří nejsou schopni si sami hospodařit s financemi.

Musíme postupovat v klidu a pomalu, abychom neudělaly chybu. Během dvou minut se ozývá klepání na dveře. Přichází uživatel „A“ a požaduje cigarety. Nemá ani korunu, na léky nám stále dluží a komunikace s ním je velice obtížná, neboť špatně slyší a vidí. Musím napnout hlasivky na maximum, aby mě alespoň trochu slyšel. Křičím tak, že recepčnímu padá hrnek z ruky. Do toho najednou zvoní všechny tři telefony v kanceláři. Nevím co dřív!

Uživateli „A“ je vcelku jedno, že na cigarety nemá, nazývá mě spodní přední částí ženského těla a posílá mě do té zadní. Ještě stále jsem asertivní, uživatel „A“ sice odchází s nepořízenou, ale relativně v klidu.

Mezitím se vrátily kolegyně z oddělení, jedné mírně škube levé oko a druhá rozbaluje čokoládu na uklidnění. Uživatelka „B“ po nich totiž tvrdě požadovala příspěvek na péči, uživatelka „C“ chtěla celý důchod, uživatelka „D“ tvrdila, že nebude platit za léky, když žádné nebere (užívá pravidelně asi 6 druhů léků), uživatelka „E“ si stěžovala, že jí staniční sestra hází mravence do jídla a chce ji otrávit, čerstvě ostříhaná uživatelka „F“ tvrdí, že nehodlá platit za kadeřnici, když u ní v životě nebyla, a uživatel „H“ přichází s tím, že se mu ztratily peníze. Kolegyně odloží čokoládu a odchází s ním na jeho pokoj hledat údajně ztracené peníze. Peníze objevuje v zamčeném trezorku ve skříni uživatele.

Do kanceláře přichází zájemci o sociální službu, ujímá se jich druhá kolegyně. V kanceláři se dveře netrhnou! Uživatelé si chodí objednávat nákupy, cigarety a reklamují vyúčtování, nemohou uvěřit cenám léků. Mezitím volají ze dvou oddělení, že nefungují čtečky. Cygnus po poslední aktualizaci zpřeházel nastavení a nic není tam, kde by mělo být. Po deseti minutách se mi daří závadu odstranit. Běžím zpátky do kanceláře, kde zjišťuji přítomnost uživatelky „I“ a syna jiné uživatelky. Hádají se spolu, kdo zde byl dřív. Uživatelka „I“ chce minerálky, příbuzný potřebuje potvrzení, a to rychle, protože jde s manželkou na nákupy a nehodlá někde 5 minut čekat! Oba zdárně uklidňujeme a plníme jejich požadavky. Vracíme se k ukládání peněz. Na obrazovce se objevuje „error“ a celý systém padá. Hlásí neznámou chybu. Co jsme dosud do počítače zapsaly, musíme zapsat znovu, nic se neuložilo!

Dvě kolegyně odchází s další várkou výplatních sáčků na další oddělení. Ve dveřích se objevuje pracovnice z městského obvodu, jde provádět sociální šetření k příspěvkům na péči u devíti uživatelů. Jedna kolegyně musí jít s ní. Je po 11. hodině, pauza na oběd se bohužel nekoná. Přicházejí další 3 uživatelé. Dva nepochopili způsob voleb, třetí se dožaduje volebních lístků, ačkoliv zde nemá trvalé bydliště. Po složitém vysvětlování se dožaduje přivolání příbuzných, aby ho dopravili do svého volebního okrsku. Ve chvíli, kdy si myslím, že se mi rozskočí hlava, volá manžel. Ptá se, jestli musí dát na pánev olej, když smaží obalovaný sýr. Moje trpělivost je u konce a vybuchuji!

Ve zbývajících pěti minutách z polední pauzy, která se nekonala, si jdu zakouřit. Potkávám uživatele z oddělení, kam teprve půjdeme vyplácet. Přichází s otázkou, jak je možné, že uživatelé už nedostanou kapesné. Po několika otázkách a odpovědích se dobereme k tomu, že někdo dal „k dobru“ informaci, že vzhledem ke schodku státního rozpočtu se uživatelům ruší kapesné. Pána uklidňuji a posílám ho do pokoje, kam mezitím již došly kolegyně s výplatními sáčky. Cigaretu vzdávám a vracím se zpět do kanceláře, a napotřetí se pokoušíme zapsat kapesné s kolegyní, která dokončila asistenci pracovnici městského obvodu. Konečně se nám daří dokončit polovinu práce. Je 14.30 hodin, dvě uštvané a vyčerpané kolegyně se vrací z prázdnými sáčky a přináší si další požadavky uživatelů. Mimo jiné chce uživatel „J“ donést okamžitě 20 piv a 3 balíky minerálek. Všude po stolech jsou účtenky, které se během dne nashromáždily, prázdné výplatní sáčky, stovky papírků s poznámkami z telefonátů během dne, žádosti o umístění, které jsme tento den neplánovaně řešily. Je dávno po 15. hodině.

Jsme vyčerpané, ale příliv příchozích neustává. Nejsme schopné dát dohromady srozumitelnou větu. Snažíme se dodělat co se dá a pomalu se chystáme k odchodu domů.

Musíme uvařit, vyprat, uklidit, některé z nás čeká návštěva. Manžel mi volá, že zničil pánev.

Jsem sociální pracovnice. Musím si pomoci sama. Dnes nehodlám vykonávat žádné domácí práce. Dnes už nechci nikoho vidět, doma si dám nohy na stůl, omluvím se manželovi, že jsem na něj křičela a otevřeme si lahvinku vína. Zítra nevařím, pojedeme na oběd a cestou domů koupíme novou pánev.

Co asi přinese pondělí? Nevím, ale jsem přece sociální pracovnice a už si s tím nějak poradím!

Kolektiv sociálních pracovnic
DS „Sedmikráska“ a DZR „Čtyřlístek“, Kotíkovská 15

Informace z krajské konference OSZSP ČR Plzeňského kraje konané dne 24.9.2010

Konferenci zahájily místopředsedkyně OSZSP ČR Dagmar Žitníková a Iva Břeňková.

I. Na této konferenci proběhly volby členů orgánů OSZSP ČR:

1) Do Krajské rady Plzeňského kraje byli zvoleni: Jordánová Miroslava, Kurcová Helena, Kuneš František, Synek Milan, Soutner Jaroslav, Vasilev Krasimir
2) Jako kandidátka do dozorčí rady OSZSP ČR byla zvolena Soňa Výtisková
3) Jako kandidát do Výkonné rady byl zvolen Milan Synek

II. Dále proběhla informace k přípravě VI. sjezdu OSZSP ČR, který se uskuteční ve dnech 24.11. až 26.11.2010

Na tomto VI. sjezdu proběhne volba předsedy, místopředsedů, člena dozorčí a výkonné rady.

Navrhovaní kandidáti na post předsedy a místopředsedy OSZSP ČR jsou: L. Francl, D. Žitníková, I. Břeňková, L. Kucharský, M. Synek, T. Pohořský, T. Havlásek, J. Hnyková, I. Řezníčková.

III. Byla přednesena zpráva o činnosti Krajské rady Plzeňského kraje

Zprávu přednesla předsedkyně Krajské rady Plzeňského kraje Helena Kurcová. Další příspěvky předneslia Soňa Výtisková, Milan Synek a Miroslava Jordánová.

IV. Na konec této konference proběhla volba delegátů na VI. sjezd OSZSP ČR a bylo zvoleno 14 zástupců ze ZO OSZSP ČR

Mezi těmito členy jsem byla zvolena i já a sjezdu se velice ráda zúčastním.A o proběhlých volbách vás budu informovat.

Vždyť je velice důležité vědět, kdo nás ve vedení OSZSP ČR zastupuje.

Helena Kurcová
předsedkyně ZO OSZSP ČR MÚSS města Plzně

INFORMACE PRO ČLENY ZO OSZSP ČR MÚSS PLZEŇ

Členky výboru Základní organizace Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče České republiky, Městského ústavu sociálních služeb města Plzně si dovolují pozvat členy ZO OSZSP ČR na členskou konferenci konanou dne

2. prosince 2010 od 14.00 hodin ve školící místnosti Domova pro seniory na Lochotíně, Kotíkovská 15, Plzeň.

Na závěr konference bude předávání poukázek a kolekcí.

Těšíme se na vaši účast!

KONCERT HUDEBNÍ SKUPINY PROMĚNY PLZEŇ

Začátkem října se uskutečnil v Domově Sedmikráska a Čtyřlístek ojedinělý koncert. Tentokrát se nám o výbornou zábavu postarala kapela PROMĚNY PLZEŇ, která je orientována především na country `a popovou hudbu. Speciálně kvůli nám však lehce pozměnili repertoár a přišli nám zazpívat krásné písně, jež známe z tvorby divadla Semafor. Country písně, které máme také rádi, rozhodně ale nechyběly. Toto říjnové čtvrteční odpoledne se neslo zpočátku v duchu nostalgické atmosféry, ale i pohody a závěrečného veselí. Kapelu PROMĚNY PLZEŇ můžeme všem jen vřele doporučit.

Romana Kadaňová DiS., vedoucí útvaru Terapeutické služby DS „Sedmikráska" a DZR „Čtyřlístek", Kotíkovská 15

VÝPLATA ROČNÍCH ODMĚN ZAMĚSTNANCŮM MÚSS PLZEŇ

Vzhledem k příznivému stavu hospodaření MÚSS Plzeň za prvé tři čtvrtletí roku 2010 rozhodl ředitel MÚSS Plzeň pan Ing. Vladimír Chuchler o výplatě II. části ročních odměn za kalendářní rok 2010. V souvislosti s tímto jeho rozhodnutím mu Zpravodaj MÚSS Plzeň položil několik následujících otázek.

Pane řediteli, výplata ročních odměn je pro zaměstnance jistě velmi příjemnou událostí, zvláště probíhá-li v předvánočním období, kdy výdaje domácností vašich zaměstnanců dosahují svého ročního maxima. Jak výplatu ročních odměn zaměstnancům vnímáte vy osobně?

My všichni, zaměstnanci MÚSS Plzeň, jsme společně a to slovo „společně" zdůrazňuji, i v letošním roce, stejně jako v letech předešlých dokázali hospodařit tak, že je možno k tomuto, jistě příjemnému kroku pro všechny zaměstnance přikročit. Jsem velmi rád, že mohu tento krok i letos opětovně učinit a poděkovat tak každému ze zaměstnanců za jím v letošním roce dosud vykonanou práci, které si nesmírně vážím. Jsem přesvědčen, že si toto „vylepšení" domácího rozpočtu za svoji denní velmi psychicky i fyzicky náročnou práci zaslouží. Jsem opravdu velmi rád, že mohu na základě ekonomických výsledků MÚSS Plzeň, zejména na základě zvýšených vlastních příjmů organizace, vydat rozhodnutí o vyplacení ročních odměn zaměstnancům organizace a následně pak svým podpisem potvrdit předložené podklady jejich pro vyplacení ve prospěch jednoho každého z našich zaměstnanců.

Pane řediteli, vy, jakožto statutární orgán MÚSS Plzeň, přece reprezentujete v pracovně právních vztazích stranu zaměstnavatele, jehož zájmem je kromě jiného i minimalizace nákladů. Jak tento zájem zaměstnavatele koresponduje s Vaší radostí nad výplatou ročních odměn zaměstnancům, což je klasický případ zvyšování nákladů?

Dobrá otázka, ale jak velmi dobře víte, oblast nákladů není tvořena pouze osobními náklady, to je náklady na platy zaměstnanců, ale též ostatními náklady vynakládanými v souvislosti s běžnou denní činností organizace.
Stejně tak hospodářský výsledek organizace není tvořen pouze náklady, tedy výdaji organizace, ale rozhodující roli zde hrají též výnosy, tedy příjmy organizace. No a pak už je to, velmi zjednodušeně řečeno, o tom, že čím víc ostatních nákladů se podaří ušetřit a čím víc příjmů se podaří získat, tím víc je možno osobních nákladů zaměstnancům rozdělit, to je stejné jako v kterékoli domácnosti. Doma také musíte finance nejdřív nějakým způsobem získat, poté uhradit náklady spojené s chodem domácnosti a pak teprve můžete jednotlivým členům domácnosti peníze rozdělovat. Obdobným způsobem je to o tom, kolik zaměstnanců čeká na rozdělované finanční prostředky. V praxi to znamená, že čím více zaměstnanců se na rozdělování podílí, tím méně si každý z nich odnáší, to je velmi jednoduchá matematika. A zase je to stejné jako doma. Pokud budete příjmy rodiny rozdělovat pouze mezi manžele zbude na každého z nich určitě více než když budete stejné prostředky dělit mezi manžele a jejich jedno, dvě nebo tři děti.
A teď k tomu nejpodstatnějšímu, již před několika lety, na počátku účinnosti zákona o sociálních službách, jsme zvolili strategii zlepšování hospodářského výsledku organizace především formou zvyšování vlastních příjmů organizace. V praxi to znamená, že jsme začali naše, a to především pobytové, sociální služby poskytovat uživatelům s vyšším stupněm závislosti na pomoci jiné fyzické osoby. Tento krok s sebou logicky nese na jedné straně vyšší nároky na zaměstnance organizace, ale nadruhé straně i vyšší příjmy. A to jsou přesně ty finanční prostředky, které mi dnes umožňují rozhodnout o vyplacení jejich části formou odměn ve prospěch zaměstnanců. Bez zvýšených vlastních příjmů, a to zejména z oblasti příspěvku na péči, by nebylo možno odměny zaměstnancům v současné výši vyplácet. Jinými slovy, my všichni, zaměstnanci MÚSS Plzeň, jsme si na své roční odměny svou každodenní prací v letošním roce vydělali.
Ano, stálo nás to stejně jako v předchozích letech všechny zvýšené úsilí, ano, museli jsme stejně jako v předchozích letech oproti jiným poskytovatelům sociálních služeb udělat něco navíc, ale jsem přesvědčen, že výsledek stojí za to!!!
Z toho všeho výše uvedeného pramení moje radost nad výplatou ročních odměn ve prospěch našich zaměstnanců. Teď jistě pochopíte, že já osobně tento výsledek ve formě přiznaných ročních odměn jednomu každému z našich zaměstnanců ze srdce přeji a že si jej za práci v letošním roce bezpochyby zaslouží!!!

Pane řediteli, chcete ještě něco v souvislosti s tímto naším rozhovorem o vyplacení ročních odměn za rok 2010 vzkázat čtenářům Zpravodaje MÚSS Plzeň?

Osobně bych byl velmi rád, aby si i v této, pro ně jistě velmi příznivé situaci, všichni zaměstnanci MÚSS Plzeň uvědomili skutečnost, že odměny jsou nenárokovou složkou platu, kterou je možno vyplácet pouze při splnění jistých ekonomických souvislostí. Tato ekonomická pravidla a souvislosti je nutno při naší činnosti dnes a denně respektovat a racionálně ovlivňovat. Bez jejich splnění není možno odměny zaměstnancům v jakékoli výši vyplácet.
Jinými slovy, to, že se nám v posledních letech daří roční odměny zaměstnancům vyplácet, a to pro zaměstnance v poměrně zajímavé výši, ještě neznamená, že se automaticky tyto budou vyplácet i v příštím období. Je mi opravdu líto, že někteří naši zaměstnanci tuto představu ještě stále mají a navíc ji dokazují tím, že deklarují očekávání výplaty ročních odměn, v některých případech tuto dokonce nárokují.

Závěrem mi dovolte vyslovit přání, aby všichni zaměstnanci přidělené roční odměny užili dle svých představ, aby vyplacené roční odměny ještě více podnítily loajalitu zaměstnanců k zaměstnavateli, stejně jako stabilizaci zaměstnanců v MÚSS Plzeň.

Pane řediteli, Zpravodaj MÚSS Plzeň vám děkuje za rozhovor.

Sportovní den v DS Kopretina a DZR Petrklíč

V pondělí 11. října 2010 se konal v Domově pro seniory „Kopretina“ a v Domově se zvláštním režimem „Petrklíč“ již tradiční „Sportovní den“. Říjnové počasí nám bohužel nepřálo, a proto jsme uspořádali letošní sportovní den ve vnitřních prostorách domova. Každý uživatel si mohl vyzkoušet svou zručnost a důvtip v různých disciplínách. Jednou z nich byl například hod prvních podzimních jablek do košíku, kroketový slalom nebo si mohli uživatelé zkusit seřadit u příležitosti výročí vzniku republiky všechny naše prezidenty. Sportovní den se mohl uskutečnit zejména díky obětavé pomoci studentů druhého ročníku ergoterapie. Každý zúčastněný si vylosoval a odnesl malý dáreček z bohaté tomboly. Největším úspěchem a radostí pro všechny zúčastněné byly ovšem usměvavé tváře našich uživatelů a také příjemně a netradičně strávené dopoledne. Sportovní den se velmi vydařil, což dokládá velký zájem ze strany našich uživatelů.

Bc. Eva Skalová
ergoterapeutka DS „Kopretina“
a DZR „Petrklíč“, Západní 7

Další vzdělávání uživatelek DOZP „Nováček“

Uživatelé sociálních služeb DOZP „Nováček“ nezahálejí ani po absolvování povinné školní docházky. Mimo volnočasových aktivit obyvatelů Domova v rámci zařízení si čtyři dívky zvyšují základní vzdělání v Praktických školách.

Uživatelky Vořechová, Pekárnová a Mouleová docházejí do Praktické školy Zbůch, která má zřízenu jednu třídu v bývalé mateřské škole ve Skvrňanech. Petra Petržílková navštěvuje Praktickou školu Plzeň v areálu skvrňanských internátů. Děvčata si ve škole osvojují základní pracovní návyky a dovednosti např. při vaření a šití, procvičují český jazyk, matematiku a čtení. Na pravidelné ranní dojíždění do školy a odpolední návraty do Domova během měsíce září si dívky rychle zvykly, Petra dokonce od října zvládá cestování úplně samostatně.

Velkým přínosem pro naše studentky je možnost seznámit se s novým prostředím, s novými kamarády, vybudovat si své vlastní postavení v nové sociální skupině. A že se jim to daří, o tom svědčí pochvaly paní učitelky a jedničky v žákovské knížce.

Jana Kryčová
vedoucí útvaru výchovy DOZP „Nováček“, Rabštejnská 29

Spokojený život klientů v DOZP „Nováček“

Již třetím rokem pracuji od jara do podzimu jako zahradník na Rabštejské ulici a rád bych všem ostatním zařízením sdělil, že práce na tomto úseku je velmi zodpovědná a náročná na trpělivost nejen pro obsluhu zdravotního úseku, ale hlavně pro zaměstnance zařazené na postu výchovy. Tito zaměstnanci se věnují svěřeným postiženým dětem i mimo své povinnosti. Pod vedením vedoucí paní Kryčové jsou jim zabezpečovány sportovní a kulturní zážitky.

V letošním roce byl nainstalován stůl na stolní tenis, trampolína a znovu obnoveno hřiště a ruské kuželky, nainstalovány skluzavky a houpačky pro malé děti u vedoucí paní Peckové.

Nejen sportem, ale i tvořivými výtvory jsou děti zaměstnávány. Pod vedením paní Sachrové děti v keramické dílně vytváří předměty, které pak v peci vypalují. Těmito výtvory pak vyvolávají úsměv na rtech lidem, kterým je darují.

Vzhledem k tomu, že se již blíží zima a tím moje působení končí na tomto zařízení, bych chtěl na přiložených fotografiích ukázat práci těchto dětí pod vedením paní Kryčové a celého jejího kolektivu. Nesmím také zapomenout na zaměstnankyně školy, kam děti chodí v dopoledních hodinách, ale také na sociální pracovnici a vůbec všechny zaměstnance tohoto zařízení.

Ladislav Trnka, zahradník DOZP „Nováček“, Rabštejnská 29

Denní stacionář „Jitřenka“ informuje

Jednou z pravidelných činností uživatelů v Denním stacionáři „Jitřenka“ je nacvičování kulturních vystoupení.

Po domluvě vychovatelek s uživateli je vybrán známý film nebo muzikál, a na jeho téma vychovatelky sestaví choreografii, kterou uživatelé Jitřenky zvládnou. Nácvik je prováděn převážně formou vizuomotorických cvičení, získané dovednosti jsou upevňovány pravidelným procvičováním.

Nacvičování plní i funkce psychoterapeutické - pomáhá k odreagování napětí a ke koncentraci pozornosti, k zapojování do společné činnosti i uživatelů s autistickými rysy.

V posledních letech takto v Jitřence nacvičili vystoupení podle filmu Ať žijí duchové, pohádku Princové jsou na draka, muzikály Rebelové a Šakalí léta. S nacvičeným kulturním pásmem uživatelé DS Jitřenka pravidelně vystupují.

Letos jsme se již po osmé zúčastnili přehlídky lidí s postižením „Prostor pro duši“ v Tachově, rádi přijímáme i pozvání na Zahradní slavnost do DS Lochotín. Na konci roku předvedeme vystoupení rodičům a přátelům na vánoční besídce.

V letošním roce jsme byli již potřetí pozváni na festival „Na konci léta“, který se koná v Proluce v Křižíkových sadech. Z tohoto vystoupení, ze soboty 11. září 2010, jsou i fotografie.

Mgr. Věra Hoťková
vedoucí útvaru Denní stacionář „Jitřenka“, Zábělská 43

ZPRAVODAJ MÚSS PLZEŇ, vydavatel: Městský ústav sociálních služeb města Plzně, příspěvková organizace, Klatovská 90, 301 00 Plzeň, IČ: 00075345, povoleno Ministerstvem kultury České republiky ze dne 19.6.2006, registrační číslo: MK ČR E 16846